

Винахід відноситься до фільтруючих матеріалів для рідин, а саме до технічних фільтрувальних тканин, виготовлених із поліамідних монониток у сполученні із пропіленовими плоскими нитками і може бути використаний у текстильній промисловості.

Відома фільтрувальна тканина, яка складається в основі із поліамідних монониток діаметром 0,15-0,34мм, або комплексних ниток 29 текс, а уточні комплексні поліамідні нитки від 29 до 110 текс виготовлені на в'юркових крутильних машинах з круткою до 100 круток на 1 метр нитки, що забезпечує тканині пружинисте розтягування не менше 10% (див. деклараційний патент України №42514А від 22.03.2001р.).

Така фільтрувальна тканина значно продовжує строк її живучості і зменшує простої фільтрувального обладнання.

Недоліком основного аналога є низький показник по водопроникненню фільтруючої рідини - $1,8 \text{ дм}^3/\text{м}^2 \cdot \text{с}$.

Задачею винаходу "фільтрувальна тканина" є виготовлення технічної фільтрувальної тканини, яке б мала значно більший один з основних показників - водопроникнення.

Ця задача в пропонованій тканині вирішена шляхом виготовлення останньої із поліамідних монониток діаметром 0,15-0,34мм в основі, а уточні нитки із плоских поліпропіленових ниток.

Пропонована тканина виробляється полотняним переплетінням. Особливість вироблення пропонованої фільтрувальної тканини, уток якої складається із поліпропіленової плоскої нитки, при проході на ткацькому верстаті через ниткопровідну гарнітуру до прокладчика утка складається у вічко.

При переплетінні уточини із основними нитками поліпропіленова плоска нитка утворює вічка-проходи. Сполучення у тканині поліамідних монониток із поліпропіленовими плоскими нитками утворюють на тканині візуально суцільний застіл вічок-проходів для рідини при фільтруванні, що забезпечує основний показник водопроникнення до $2,68 \text{ дм}^3/\text{м}^2 \cdot \text{с}$, що на 30% більше ніж у аналога. При цьому і показник розривного навантаження тканини не менше ніж у аналога і пружинить тканина при фільтруванні і регенерації більше 10%.

Сполучення ознак, викладених у обмеженій та відрізняльній частинах формули винаходу, дозволяють досягнути раніше невідомого технічного результату.